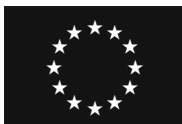

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Gazdasági és Monetáris Bizottság

IDEIGLENES
2007/0000(INI)

26.3.2007

JELENTÉSTERVEZET

2005. évi jelentés a versenypolitikáról
(2007/0000(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Elisa Ferreira

PR\658843HU.doc

PE 386.540v01-00

külső fordítás

HU

HU

PR_INI

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	8

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

2005. évi jelentés a versenypolitikáról (2007/0000(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2005. évi jelentésére a versenypolitikáról,
- tekintettel a Bizottságnak az energia- és a lakossági bankszektorban folytatott ágazati vizsgálataira,
- tekintettel a lisszaboni stratégia célkitűzéseire,
- tekintettel a Versenypolitikai Főigazgatóságnak az EK-Szerződés 82. cikke kizáró jellegű visszaélésekre történő alkalmazásáról szóló 2005. decemberi vitairatára,
- tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre¹ és a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2007. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendeletre²,
- tekintettel az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásra³,
- tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete)⁴,
- tekintettel a Versenypolitikai Főigazgatóság 2005. évi összefonódási jogorvoslatokról szóló tanulmányára 2005 októberéből,
- tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendeletre⁵,
- tekintettel a Bizottság zöld könyvére az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetokról (COM(2005)0672) (zöld könyv),

¹ HL L 1., 2003.1.4., 1.o.

² HL L 123., 2004.4.27., 18.o.

³ HL C 210., 2006.9.1., 2.o.

⁴ HL L 24., 2004.1.29., 1.o.

⁵ HL L 140., 2004.4.30., 1.o.

- tekintettel a Bizottság „Kevesebb és célzottabb állami támogatásról: ütemterv az állami támogatás 2005 - 2009 közötti reformjához” című állami támogatási cselekvési tervére (COM(2005)0107),
- tekintettel a Szerződés 87. és 88. cikkének a nemzeti regionális beruházási támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. október 24-i 1628/2006/EK bizottsági rendeletre¹,
- tekintettel a Bizottság 2006. szeptemberi, a kutatást, fejlesztést és innovációt szolgáló állami támogatások közösségi keretéről szóló munkadokumentumára,
- tekintettel a környezetvédelem állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatásra²,
- tekintettel a kis- és középvállalkozásokba történő kockázatitőke-befektetések előmozdítását célzó állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás-tervezetre,
- tekintettel a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó állami regionális támogatásról szóló iránymutatásokra³,
- tekintettel az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2005. november 28-i 2005/842/EK bizottsági határozatra⁴, a Parlamentnek 2004. szeptember 8-án véleményezésre küldött formájában,
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a közérdekű szolgáltatásokra vonatkozó esetjogára, különös tekintettel a C-280/00 sz. ügyben⁵ 2003. július 24-én hozott ítéletére,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére

¹ HL L 302., 2006.11.1., 29.o.

² HL C 37., 2001.2.3., 3.o.

³ HL C 54., 2006.3.4., 13.o.

⁴ HL L 312., 2005.11.29., 67.o.

⁵ C-280/00 sz. *Altmark Trans GmbH és Regierungspräsidium Magdeburg kontra Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ügy [2003] EBHT I-7747.

(A6-0000/2007),

1. üdvözlí a Bizottságnak a versenypolitika modernizációjára tett intézkedéseit, és különösképpen a kartellekkel szembeni fokozott fellépését, az állami támogatások megújított célkitűzéseit és az ágazati vizsgálatok indítását; gratulál a Bizottságnak az Európai Verseny Hálózat (ECN) jobb működése érdekében tett lépéseit;
2. üdvözlí, hogy a Bizottság a versenypolitika végrehajtása során a szabályokon alapuló megközelítéssel szemben inkább egy gazdasági megközelítést részesít előnyben; üdvözlí azokat az ágazati vizsgálatokat, amelyek közelebb visznek az üzleti gyakorlat valóságához, különös tekintettel a pénzügyi szolgáltatásokra és az energiaszektorra; hangsúlyozza, hogy ezeknek a vizsgálatoknak fényt kell deríteniük az ágazatok jelenlegi helyzetére és tendenciáira, és egy nagyobb mértékben jövő orientált politikát kell ösztönözniük;
3. üdvözlí a Bizottságnak az ECN-vonatkozású döntések végrehajtása minőségének javítására tett lépéseit, a nemzeti versenyhatóságokkal (NCA) való és azok közötti nagyobb együttműködésen keresztül;
4. ismételten felhív az NCA-kal való együttműködés és az azok által történő érvényesítés kapcsán azon bizonytalanság további csökkentésére, amely az EK versenyjogának a nemzeti bíróságok általi eltérő értelmezéséből fakad, csakúgy, mint a végső döntéshozatal sebességbeli, tartalmi és érvényesítésbeli különbségeinek csökkentésére; kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg egy, a meglévő ECN-hez hasonló igazságügyi hatósági hálózat létrehozását;
5. ismételten felhív, az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra (SGEI) vonatkozóan, illetve a politikák és koncepciók tagállamokban uralkodó jelentős különbségei miatt, a további előrehaladásra, mind a koncepciók tisztázása, mind a meglévő versenyszabályok gyakorlati alkalmazása tekintetében;
6. üdvözlí a közszolgáltatási kötelezettségek további tisztázását és az ilyen kötelezettségek javított végrehajtását a SGEI-k esetében, a különböző tagállamokban fennálló eltérő szabályozási hagyományok, a civil társadalom más-más fokú részvétele, illetve a végrehajtási kapacitások különbözősége miatt;
7. üdvözlí az eljárások ECN modell méltányossági program keretében való elfogadásának gyarapodását; hangsúlyozza mindazonáltal, hogy ezen eszköz további finomítására van szükség az ezzel való lehetséges visszaélések, különösen a gyengébb résztvevők igazságtalanul hátrányos versenyhelyzetbe hozatalának elkerülése érdekében;
8. ennek tükrében emlékeztet a kártérítési keresetek és méltányossági eljárások kettős eszköze koordinálásának szükségességére a helyes magatartás megfelelő ösztönzőinek biztosítása érdekében;
9. aggodalmát fejezi ki a számos tagállam által nyújtott jogosulatlan állami támogatások

visszatérítésének folyamatában tapasztalható túlzott késedelem miatt; hangsúlyozza, hogy a szabályok nem megfelelő végrehajtása ezen a területen súlyosan károsíthatja a tisztességes versenyt;

10. rámutat a versenytorzulás új formái vizsgálatának szükségességére az európai cégek között, nevezetesen azon visszaélések vonatkozásában, amelyekre a magasan képzett munkaerő szakmai gyakorlatra vonatkozó szerződésekkel álcázott olcsó alkalmazásával került sor; javasolja egy új szabályozás bevezetését e területen;
11. megerősíti a Parlament nagyobb szerepének szükségességét, beleértve az együttdöntési hatáskörök előmozdítását, a versenypolitika fejlődésében;
12. üdvözli az ECN megerősítésére tett intézkedéseket a trösztök elleni fellépés területén a gyakorlatok harmonizációján és normák értelmezésén, illetve a hatáskörök átruházásán és a tapasztalatok NCA-k közötti kicserélésén keresztül;
13. aggodalmát fejezi ki a viszonylagos kudarc miatt abban a tekintetben, hogy az energiapiacokon mindeddig nem sikerült valódi versenyt elérni; megállapítja, hogy számos tagállamban a tulajdonosi szétválasztás elégtelennek bizonyult a megfelelő verseny biztosítására, mivel az igen magas piaci részesedéssel együtt jár az elégtelen piacra jutás és a piac lezárása;
14. felveti, hogy az energiaszektorban a tulajdonosi szétválasztás befejezését, illetve a vertikális konglomerátumok visszaszorítását és a hatékony piacra jutás feltételeinek biztosítását talán nem kell fokozott előnyben részesíteni; ezzel kapcsolatban javasolja a nemzeti és európai versenystratégiák további tisztázását;
15. emlékeztet a Bizottságnak a „kétharmados szabály”, mint az összefonódási javaslatok közösségi hatásai megtestesítőjének felülvizsgálatára tett kötelezettségvállalására; javasolja az előrehaladást e területen, továbbá egy konzisztensebb megközelítést a hasonló összefonódási műveletek értékelésére, nevezetesen amikor valamely nemzeti szinten hozott döntésnek komoly hatása van a környező tagállamok piacainak szerkezetére;
16. üdvözli a Bizottság zöld könyvét, és hangsúlyozza, hogy a valamely versenyellenes magatartás következtében veszteségeket szenvedett sértetteknek hatékony eszközöket kell biztosítani a megfelelő kárpótlásra;
17. lelkesen üdvözli a Bizottságnak a kartellek felügyeletét szolgáló eszközök megerősítése érdekében tett intézkedéseit, különösképpen a méltányossági eljárások felülvizsgálatát és a bírságok megállapításának módjára vonatkozó új iránymutatásokat, amelyek a nagy piacok hosszú távú megállapodásaira összpontosítanak;
18. úgy véli, hogy az EK-vonatkozású és a nemzeti összefonódás-ellenőrzési szabályok alkalmazásának nagymértékben előnyére szolgálna egy közös adatbázis létrehozására irányuló NCA-k közötti együttműködés, amely minden egyes vizsgált esetet regisztrál

az információcsere egy speciális hálózatának keretében;

19. megállapítja, a Bizottság összefonódási jogorvoslatokra vonatkozó tanulmányának megfelelően, hogy a szerkezeti jogorvoslat hatékonyságát gyakran aláássa az érintett vállalkozások versenyellenes magatartása, különösképpen a piacra jutás korlátozása; következésképpen kéri a Bizottságot, hogy szenteljen nagyobb figyelmet az összefonódási jogorvoslatok végrehajtásában mutatkozó ezen lehetséges joghézagoknak;
20. üdvözli a Bizottságnak az állami támogatás jelenlegi mechanizmusai átláthatóságának és nyilvános számadási kötelezettségeinek növelése érdekében tett intézkedéseit; üdvözli az átláthatóság növelésére tett további lépéseket ebben az összefüggésben;
21. emlékeztet a tagállamok állami támogatási rendszerei közötti versengés és megkettőződés elkerülésének szükségességére, csakúgy, mint bármely, a különböző nemzeti állami támogatásokat szolgáló pénzügyi és műszaki kapacitások által a belső piacon okozott torzulás elkerülésének szükségességére; javasolja, hogy a Bizottság tegyen további erőfeszítéseket a nemzeti gyakorlatok harmonizálására, továbbá az információ és a legjobb gyakorlatok cseréjének előmozdítására, mindez kiemelt fontossággal bír;
22. emlékeztet az állami támogatások és az EU kohéziós politikája összeegyeztethetőségének alapelveire; emlékeztet arra, hogy a hivatalos állami támogatási rendszereken kívül jóváhagyott egyedi regionális támogatások lényegükből fakadóan a versenytorzulás nagyobb kockázatát hordozzák;
23. úgy véli, hogy az EK állami támogatási politikájának, különösen a globális piacon működő ágazatok tekintetében, a harmadik ország kormányainak támogatási gyakorlataira kell koncentrálnia a versenytársakkal kapcsolatban; úgy véli mindazonáltal, hogy az egyensúlyt inkább együttműködési és kölcsönös elismerési intézkedéseken keresztül kell elérni, mint a verseny támogatásán keresztül;
24. hangsúlyozza, hogy a Bizottság új kereskedelmi menetrendjében, amelynek keretében kiválasztott partnerekkel való szabadkereskedelmi megállapodások tárgyalására kerül sor, szükség van a versenyügyi biztos szoros bevonására annak érdekében, hogy a legfőbb versennyel kapcsolatos ügyeket megfelelően kezeljék az ilyen megállapodások keretében;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

1. ÁLTALÁNOS MEGFONTOLÁSOK

2005-ben a versenypolitikai reform számos korábban lefektetett irányvonala hatályba lépett és konszolidálásra került, fontos lépések történtek továbbá az európai versenypolitika korszerűsítésére, illetve hatékonyságának, átláthatóságának és koherenciájának növelésére.

E jelentés általánosságban megállapítja, hogy az elmúlt években a versenypolitikában biztató tendencia bontakozott ki bizonyos gyakorlatok és üzleti struktúrák megváltozásának tényleges vagy lehetséges hatásainak megértése, továbbá a versenyszabályok alkalmazásának szigorúan formális (pl. a “szabályalapú”) megközelítésétől való elmozdulása vonatkozásában. A jelentés mindemellett üdvözli, hogy ez a változat sokkal nagyobb kihívást jelent, mint a hagyományos szabályalapú megközelítés. Az új megközelítés összetettebb jellege nem vezethet bizonytalansághoz az üzleti életben, különösképpen a kisebb vállalkozások számára, illetve nem ösztönözhet a kockázat elkerülésére, amely a versenypolitika céljai ellen hatna.

A jelentés szintén üdvözli az európai versenypolitikában egyre inkább érzékelhető decentralizációs tendenciát; mindazonáltal további munkára van szükség a normák értelmezési és alkalmazási kritériumainak harmonizálásához a különböző tagállamokban és az egyedi intézményekben. Alapvető fontosságú a végrehajtás megfelelő fokának biztosítása a különböző országokban; ennek érdekében a versenyhatóságok mellett a nemzeti jogrendszerek és különösen a bíróságok bevonására van szükség.

A felülvizsgálat alatt álló jelentés megerősíti, hogy a stratégiai fontosságú piacokon (például az energiaszektorban), illetve a szolgáltatások területén (beleértve az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat) a verseny még mindig fejlesztésre szorul. A stratégiai biztonságra és az egyetemes lefedettségre vonatkozó aggodalmak miatt szükséges a versenyügyi szabályokat meghatározó ágazati célkitűzések és a szabályozóknak adott megbízás tisztázása; továbbá a nyilvános szabályozási kapacitásnak a piaci szereplők növekvő erejével való összeegyeztetésének szükségessége világosabban bemutatható egy ágazati alapú vizsgálattal. Ezért a Bizottságnak és a nemzeti versenyhatóságoknak a prioritást élvező ágazatok meghatározásánál félreérthetetlen kritériumokat kell lefektetniük, és koherens alapot kell létrehozniuk, amelyek segítségével értékelhetik intézkedéseiknek a fogyasztók jólétére és érdekeik védelmére gyakorolt hatásait.

2. VERSENYT KORLÁTOZÓ GYAKORLATOK („ANTITRÖSZT”)

A legfigyelemreméltóbb, helyes irányba mutató új lépések közé tartozik a zöld könyv az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetekről, és a 2005 végén közzétett, a 82. cikk kizárásos jellegű visszaélésekre történő alkalmazásáról szóló iránymutatás; az ezzel kapcsolatos intézkedések a következők voltak: elindult a modell méltányossági program, illetve két ágazati vizsgálat, továbbá megkezdődött a kartellek bírságolására vonatkozó iránymutatások felülvizsgálata. Az Európai Versenyhatóságok Hálózata (ECN) ezen felül az

1/2003/EK rendeletben foglalt új szabályok sikeres végrehajtásában is központi szerepet játszik. Mindezen intézkedések egy hatásosabb versenypolitika megvalósítását szolgálják.

Mindazonáltal ebben a szakaszban fel kell hívni a Bizottság figyelmét bizonyos területekre, amelyek a verseny tekintetében fejlesztésre szorulnak.

A pénzügyi szektorban még mindig komoly verseny- és szabályozásbeli problémák állnak fenn. Az európai piac továbbra is különleges megállapodások tárgya, amelyek a gyakorlatban a nemzeti szereplőket részesítik előnyben. További lépéseket kell tenni a megfelelő kritériumok és a szabályozók, illetve a felügyelő szervek által alkalmazott gyakorlatok általános harmonizációja érdekében is.

A Bizottság által a 82. cikk kizárásos jellegű visszaélésekre történő alkalmazásáról szóló iránymutatás vonatkozásában megkezdett munkájával kapcsolatban az EP által 2006 márciusában a biztosnak küldött levélben foglalt ajánlásai hangsúlyozták a nagyfokú éberség biztosításának szükségességét a piaci visszaélések vonatkozásában, továbbá egy konzisztensebb és kiszámíthatóbb döntéshozatal szükségességét, elősegítve annak megértését, hogy a gyakorlatok gazdasági hatékonyságvizsgálatának közvetlenül a fogyasztók jogainak védelme után kell következnie.

A Közösségi modell méltányossági program elvitathatatlan előnyöket hordoz az összefonódás felderítése és elítélése szempontjából, azonban ezeket javítani lehetne, amennyiben a programokat gyakorlati szinten hatékonyabban alkalmaznák. Alapvető fontosságú a programokkal való visszaélés megakadályozása, akár a méltányossági kérelmeknek a kérelmezők általi mesterséges kihasználásának lehetővé tételével, avagy relatív értelemben azon cégek megbüntetésével, amelyek mint kisebb résztvevők kevésbé képesek jelentősen hozzájárulni a folyamatokhoz.

Ismételten hangsúlyozni kell az olyan ösztönzők bevezetésének fontosságát, amelyek tiszta és átlátható iránymutatások közvetítését teszik lehetővé a vállalkozások, különösen az KKV-k számára.

A fenti ösztönző kiegészítéseként a Parlament üdvözli a tényt, hogy „az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetek” gyakorlata a zöld könyv következtetéseiben leírt módon alkalmazásra kerül, mivel ez megteremti az állampolgároknak és vállalkozásoknak, különösen a KKV-knak okozott károkkal kapcsolatosan felmerült kártérítési jog érvényesítésének feltételeit. Szükséges lesz csökkenteni a közösségi modell méltányossági program által nyújtott ösztönzők és a zöld könyv szerinti módosítások készítésének kötelezettsége közötti lehetséges konfliktus veszélyét.

Végezetül aggodalomra ad okot, hogy a vállalkozások a tisztességtelen verseny új formáiba bonyolódhatnak amiatt, hogy a magasan képzett fiatal munkavállalókat egyre gyakrabban alkalmazzák gyakornokként nyílt végű és szabályozatlan megállapodások keretében, amelyek nem felelnek meg a minimálbérre vonatkozó és a munkajogi szabványoknak.

2. EGYESÜLÉSEK ÉS FELVÁSÁRLÁSOK (M & A)

Az egységes piac legújabb fejleményei, különösen az energia- és pénzügyi szolgáltatások területén, rámutattak az egyesülésekre és a felvásárlásokra vonatkozó jelenlegi közösségi szabályozás nem megfelelő voltára.

Ahogy azt a biztos 2005 novemberében nyilvánosan bejelentette, a hazai piaci forgalomra vonatkozó "kétharmados" szabály többé nem megfelelő, egyértelmű eszköz a Közösség számára a közösségi hatásokkal bíró összefonódások értékelésére. A nemzeti szabályozások közötti egyenlőtlenések hozzájárulnak a torzuláshoz, és a hasonló hatású műveleteket sem kezelik következetesen.

A piaci erő egy tagállamban való koncentrációja jelentős hatással lehet egy vagy több más tagállamban, amennyiben azok hazai piaca a szomszédos piacokon kifejlődött ipari szerkezettől függ. Tovább ronthatja a helyzetet, ha egy nemzeti szabályozó elfogad határon átnyúló hatású kötelezettségvállalásokkal működő összefonódásokat, miközben nincs meg a szükséges kapcsolat a környező országok szabályozóival. Ezek a problémák sokkal súlyosabbá válnak az Unió külső piacain az összekapcsolódás nehézségei és a jellemzően kisebb piaci méret miatt.

Ezért a Parlament kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a szabályozási keretrendszer felülvizsgálatára, a belső piac koherens alapokon való felépülésének lehetővé tétele érdekében.

Javaslatot tettek továbbá a döntéshozatal normáinak és konzisztenciájának fejlesztése érdekében egy adatbank létrehozására az ECN együttműködési megállapodások részeként, amely egy központi nyilvántartást nyújt a vizsgált M & A ügyekről, a javasolt kötelezettségvállalásoknak az összefonódási tervek kidolgozása során való összehasonlító hatásvizsgálata előmozdítására.

Az energiaügy

Az energiaszektor és az alkalmazott megoldások mintát adhatnak más szektorok számára. A gáz- és villamosenergia-piacokon folytatott ágazati vizsgálat egyértelműen az egységes piac konszolidációja, illetve a valóban tisztességes verseny biztosítása akadályainak egész sorát tárta fel.

Különösképpen a tulajdonosi szétválasztás az, amely számos nemzeti villamosenergia-piacon még nem történt meg. Ennél is rosszabb, hogy vannak esetek, amelyekben a szétválasztás megtörtént, de a termelés és az elosztás vertikálisan integrált maradt. A szétválasztás végrehajtásának, amint arra a második és harmadik villamos energiáról és gázzal szóló irányelv felhív, prioritást kell élveznie a Közösség intézkedései során.

A Unió legfejlettebb energiapiacainak tapasztalatai azt mutatják, hogy az egységes piac konszolidációja nem valósítható meg mindaddig, amíg a regionális piacok nem működnek hibátlanul: ez előfeltétel. A regionális piacokat megfelelően össze kell kapcsolni, ez azonban, bár szükséges, de nem elegendő a kívánt célok eléréséhez. Ennek megfelelően további intézkedésekre van szükség: a szabályozóknak együtt kell működniük a szabványosított feladatok teljesítése során; a nyilvános piacvédelem összes formáját el kell törölni, csakúgy, mint a termékleírások közötti különbségeket az egyes tagállamokban.

3. ÁLLAMI TÁMOGATÁSOK

A Parlament üdvözli a Bizottság állami támogatási cselekvési tervét, továbbá az új regionális támogatási iránymutatásokat, amelyek felvázolása 2005-ben kezdődött, és az innovációs célú támogatásról szóló közlemény szintén elégedettségre ad okot.

A Bizottságnak a gyakorlatok harmonizációja és az átláthatóság biztosítása érdekében tett erőfeszítései ellenére tetten érhető az EU-régiók és a tagállamok közötti de facto ösztönző versengés; ehhez társul az a tény, hogy más politikák, nem utolsósorban a fiskális politika, harmonizálása nem történt meg, és ez a nyújtott támogatás mértékének csökkenéséhez, illetve a társaságok mesterséges áttelepüléséhez vezethet Európában, ez pedig komoly következményekkel járna egyes régiók és országok tekintetében.

Az egészséges versenyt korlátozó további tényező a tagállamok által mutatott teljesítménybeli különbség a jogalap nélkül kifizetett támogatás tényleges és azonnali helyreállítása területén. A Bizottság dicséretet érdemel az e helyzet javítására érdekében tett erőfeszítéseiről.

Az EU egyik legjelentősebb, ártalmas kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalása nem válhat a verseny további torzító tényezőjévé ágazati értelemben. A különböző módok, amelyek szerint az egyes tagállamok meghatározzák a kibocsátási egységeket az egyedi ágazatok vonatkozásában, az eltérő mérték, ameddig a társaságok képesek a kibocsátási egységek beszerzésének költségeit a vásárlókra hárítani, illetve a környezeti vonatkozású állami támogatások eltérő természete mind olyan ügyek, amelyeket a Bizottságnak folyamatosan figyelemmel kell kísérnie.

4. A NEMZETKÖZI DIMENZIÓ

Mivel a verseny a kulcsfontosságú ágazatokban globálissá vált, a Közösség versenypolitikájának nemzetközi dimenziója kiemelt jelentőséggel bír. A Bizottságot ezért elismerés illeti a vezető partnerekkel, többek között az Amerikai Egyesült Államokkal, Kanadával, Japánnal, Dél-Koreával, és mindenekelőtt Kínával a többoldalú, illetve kétoldalú együttműködés területén elért eredményeiért.

Fel kell hívni a Bizottság figyelmét arra a tényre, hogy amikor megállapítja az állami támogatások kereteit az egyes szektorok számára, figyelembe kell vennie az EU legnagyobb

nemzetközi versenytársai által nyújtott állami támogatások szintjét, mivel minden erőfeszítést támogatni kell, amely egyensúlyt és harmonizációt kíván hozni a kérdéses gyakorlatok terén.

Alapvető fontosságú az EU versenypolitikája esetében, hogy konzisztens legyen a kereskedelmi politikával, különösképpen az új „Globális Európa – Nemzetközi versenyképesség” elnevezésű menetrend tekintetében, amely a kétoldalú és a regionális szabadkereskedelmi megállapodásokra helyezi a hangsúlyt. A Versenypolitikai Főigazgatóság aktív részvételére van szükség annak érdekében, hogy támogassa a versenyképes gyakorlatok kölcsönös elismerésének biztosítására tett erőfeszítéseket, különösen az állami támogatások, a közbeszerzés, a szolgáltatások, a befektetések, illetve a kereskedelem megkönnyítése területén.